

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/56/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115229231
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mario Dubaň
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1115229231.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Maria Dubaňa a sudcov JUDr. Ivany Štiffovej a JUDr. Romana Majerského v právnej veci žalobcu: AB 2 B.V., Strawinskylaan 933, 1077XX Amsterdam, Holandské kráľovstvo, zastúpeného Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., 1. mája 11, Trenčín, proti žalovanému: G. C., K. B. F. Z. X, B., o zaplatenie 510,43 eura s prísl., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k. 7C/93/2016-78, zo dňa 16.11.2016, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach **z r u š u j e** a **vec v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 224,20 eura spolu s úrokom z omeškania 5,05 % ročne od 11.11.2015 do zaplatenia a vyčíslený úrok z omeškania 6,21 eura; vo zvyšku žalobu zamietol. Rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že žalobou doručenou 18.11.2015 súdu sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia 510,43 eura spolu s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že právny predchodca žalobcu (ktorý na neho postúpil pohľadávku na základe zmluvy zo dňa 29.7.2015) uzatvoril so žalovaným 18.4.2014 úverovú zmluvu č. 4404083074, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru 599 eur. Žalovaný sa zaviazal peňažné prostriedky vrátiť v 24 mesačných splátkach po 38,25 eura, bol v omeškaní s úhradou svojho záväzku, preto právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na splatenie celého úveru. Žalovanú sumu tvorí istina 125,25 eura, úrok 53,47 eura, zosplatená istina 277,96 eura, upomienka I. 5 eur, poistenie Bill protection 12,75 eura, upomienka II. 24 eur, upomienka II. 12 eur. Žalovaný žiadal tiež zaplatenie vyčísleného úroku z omeškania 6,21 eura.

2. Pokiaľ ide o stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 C.s.p.), súd prvej inštancie k povahe uzatvárateľnej úverovej zmluvy uviedol, že ide o spotrebiteľský úver a teda sa riadi ustanoveniami Občianskeho zákonníka a ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), ktorý v § 9 ods. 2 stanovuje podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Po preskúmaní obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 18.4.2014 dospel k záveru, že táto nemá všetky zákonom predpísané náležitosti; v zmluve absentujú, resp. nie sú riadne uvedené náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. c), písm. f) a písm. k); zmluva neobsahuje adresu predajcu, na ktorej môže spotrebiteľ podať reklamáciu alebo sťažnosť (§ 9 ods. 2 písm. c) cit. zákona). V zmluve, v jej hlavičke, je síce uvedená adresa spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., nikde však nie je uvedené, že táto adresa je adresou, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Ani v úverových podmienkach (ktoré boli súčasťou úverovej zmluvy) nie je nikde uvedené, že adresa spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. je tou, na ktorej má spotrebiteľ právo uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Zmluva neobsahuje ani náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z., lebo neobsahuje dobu trvania zmluvy. Doba trvania v zmluve nie je uvedená vôbec, v zmluve je iba termín splatnosti úveru. V bode 52 zmluvy je síce uvedený počet splátok 24, ale to nie

je údaj o dobe trvania zmluvy. Dôvodil, že zmluva neobsahuje ani náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z.; v zmluve je uvedená len jedna suma splátky, z nej však nevyplýva koľko z tejto splátky ide na splátku úveru, koľko ide na splátku úroku a koľko na prípadnú splátku poplatkov. Nevyplýva to ani z úverových zmluvných podmienok, ani z bodov 51, 52, 57 a 58 úverovej zmluvy, ani z § 1 hlavy 5 úverových podmienok. Skonštatoval, že v bode 51 je len suma mesačnej splátky, z ktorej ale nevyplýva koľko z toho bude na istinu úveru, koľko na úroky a na prípadné poplatky. V bode 52 je len počet splátok, ale len splátok, bez určenia koľko z nich je na istinu úveru, koľko na úroky, koľko na prípadné poplatky. Bod 57 a 58 obsahuje termín splatnosti, ale len splátky v jednej sume, bez určenia, čo všetko a v akej sume je splatné v tento deň v každom mesiaci. Navyiac v hlave 5 § 1 úverových podmienok tiež nie je vyššie uvedená náležitosť obsiahnutá. Je tu len uvedené, že dlžník je povinný splácať úver riadne a včas, v stanovených mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v zmluve. Ďalej je tam uvedené, že „jednotlivé splátky sa skladajú z príslušnej časti úverovej istiny, úrokov a úhrady za poistenie, ak nie je v zmluve alebo týchto úverových podmienkach uvedené inak.“ Spotrebiteľ má právo v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. ešte pred podpisom zmluvy vedieť, akým spôsobom budú uhrádzané jednotlivé čiastkové nároky (istina úveru, úroky, poplatky) a v danom prípade túto možnosť nemal.

3. Súd prvej inštancie napokon uzavrel, že pre absenciu týchto náležitostí, a to prípadne aj len jednej z nich, podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 (správne má byť písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z.) sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov a veriteľ má právo na vrátenie iba skutočne poskytnutého plnenia, teda poskytnutého úveru; nemá právo žiadať úroky z úveru ani poplatky (napr. účtované poplatky za upomienky podľa § 1 hlavy 18 zmluvy). Na uvedenom základe s poukazom na § 9 ods. 2, ods. 6, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., § 524 ods. 1, § 526 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, súd prvej inštancie žalobe čiastočne vyhovel a zaviazal žalovaného uhradiť žalobcovi 211,45 eura ako rozdiel medzi poskytnutými a uhradenými finančnými prostriedkami spolu s úrokom z omeškania 5,05 % ročne od 11.11.2015 do zaplatenia a vyčísleným úrokom z omeškania 6,21 eura; žalovaného tiež zaviazal na zaplatenie dohodnutého poistného 12,75 eura a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 C.s.p. a žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania, keďže obe sporové strany mali v konaní čiastočný úspech aj neúspech.

4. Proti rozsudku podal odvolanie žalobca, ktorý žiadal napadnutý rozsudok zmeniť a žalovaného zaviazat' na zaplatenie 510,43 eura, vyčísleného ročného úroku z omeškania 6,21 eura a úroku z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 510,43 eura od 11.11.2015 do zaplatenia. Podstatným zhrnutím skutkových tvrdení a právnych argumentov jeho odvolania (§ 393 ods. 2 C.s.p.) možno konštatovať, že v ňom namietal nesprávne právne posúdenie úverovej zmluvy ako zmluvy bezúročnej a bez poplatkov z dôvodu, že zmluva neobsahuje, resp. nespĺňa obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. c), písm. f) a písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. Súdu prvej inštancie vyčítal nesprávny záver, že zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. („výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia“), a preto s prihliadnutím na § 11 ods. 1 písm. b) považoval poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Poukázal na to, že z § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. nevyplýva, že úverová zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov takým spôsobom, aby výška, počet a termíny splátok boli uvedené samostatne pre každú jednotlivú položku, t.j. aj pre istinu, aj pre úroky, aj pre iné poplatky. Vyslovil názor, že je v súlade s § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., aby v úverovej zmluve bola uvedená výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov spoločne, teda zmluva obsahuje náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. aj vtedy, ak istina (t.j. úver), úroky a iné poplatky sú uvedené spolu v celkovej výške splátky. Zdôraznil, že uvedené je v úplnom súlade so znením a cieľmi Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS v znení korigenda k smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej aj ako „Smernica 2008/48/ES“), ktorá bola prevzatá do právneho poriadku Slovenskej republiky práve zákonom č. 129/2010 Z.z., ako to nepochybne vyplýva z prílohy č. 1 k tomuto zákonu. V tejto súvislosti poukázal na znenie čl. 10 ods. 2 písm. h) a písm. i) Smernice 2008/48/ES a upriamil pozornosť na to, že amortizačná tabuľka uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť a lehoty a podmienky ich úhrady s tým, že táto tabuľka obsahuje rozpis každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené

budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o úvere. Z čl. 10 ods. 2 písm. h) a písm. i) Smernice 2008/48/ES potom nepochybne vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa, pričom v takejto splátke sú všetky položky (istina, úroky a prípadné dodatočné náklady) uvedené spolu. Rozpis jednotlivých položiek každej splátky sa potom uvádza v amortizačnej tabuľke, ktorá však nie je súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Povinnosť vydať amortizačnú tabuľku vo forme výpisu má veriteľ až na základe žiadosti dlžníka/spotrebiteľa a zároveň v prípade amortizácie istiny. Mal za to, že čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice 2008/48/ES je pretransformovaný do § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. a čl. 10 ods. 2 písm. i) Smernice 2008/48/ES je pretransformovaný do § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. Zároveň poukázal na § 9 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z., podľa ktorého „ak zmluva o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú obsahuje dohodu o amortizácii istiny, je veriteľ povinný poskytnúť spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere“ ako aj na § 9 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z.z., v zmysle ktorého „amortizačná tabuľka podľa odseku 3 uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o spotrebiteľskom úvere.“ S poukazom na citované zákonné ustanovenia ako aj ustanovenia smernice 2008/48/ES, v súlade so systematickým a eurokonformným výkladom zákona č. 129/2010 Z.z. žalobca vyslovil názor, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje náležitosť v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) aj vtedy, ak jednotlivé položky, ktoré má dlžník uhradiť v súlade so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, sú uvedené spolu v jednej splátke. V prípade, ak klient chce vedieť koľko z každej jeho splátky sa použije na konkrétnu položku (istinu, úrok, či iný náklad) je oprávnený požadovať od veriteľa amortizačnú tabuľku. V opačnom prípade, by ustanovenia o amortizačnej tabuľke nemali zamýšľaný význam. Výklad prezentovaný žalobcom je taktiež v súlade s požiadavkou a cieľom Smernice 2008/48/ES, ktorá v úvode článku 10 ods. 2 uvádza: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza...“. Ak by každá splátka musela obsahovať jednotlivé položky, zmluva o spotrebiteľskom úvere by v tejto časti nebola zrozumiteľná a stručná. Podľa názoru žalobcu zmluva obsahuje aj počet splátok 24 (bod 52 Zmluvy) a termíny splatnosti splátok v bode 57 (dátum prvej splátky 18.5.2014) a v bode 58 (úhrada nasledujúcich splátok vždy do 28. dňa v kalendárnom mesiaci). Aj keď zmluva neobsahuje termín splatnosti každej splátky uvedením konkrétneho dátumu, na základe uvedených údajov je objektívne možné, aby spotrebiteľ bol schopný určiť termín splatnosti každej splátky.

5. Zdôraznil skutočnosť, že zmluva obsahuje aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z.z. - adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, nakoľko tento údaj je uvedený v hornej časti prvej strany zmluvy, kde sú uvedené všetky potrebné identifikačné údaje dodávateľa a ani prípadná absencia predmetnej náležitosti nemohla spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku; ak by súd napriek tomu považoval poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov, bolo by nutné takúto sankciu v súlade s Rozsudkom Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016, vo veci C-42/15, považovať za neprimeranú. Ďalej oponoval, že zmluva obsahuje aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. - dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere; táto vyplýva z bodu 60 zmluvy, kde je uvedená lehota splatnosti (28.4.2016), z bodu 52, kde je uvedený počet splátok, z bodu 57, kde je uvedený dátum prvej splátky ako aj bodu 58, kde je uvedený dátum úhrady nasledujúcich splátok. Cieľom tohto ustanovenia je, aby mal spotrebiteľ informáciu, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Termín konečnej splatnosti je uvedený označením presného dátumu. Aj keď zmluva neuvádza presnú dobu trvania zmluvy, veriteľ použil objektívne zistiteľné kritéria, podľa ktorých spotrebiteľ musí vedieť, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Vyslovil názor, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. aj vtedy, pokiaľ veriteľ použije objektívne zistiteľné kritériá, z ktorých je nepochybne možné určiť dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru tak, ako je tomu v danom prípade. Spotrebiteľ teda disponuje informáciou, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru, a preto je cieľ sledovaný § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. dosiahnutý.

6. Súdu prvej inštancie vyčítal pochybenie aj v tom, že najprv vydal platobný rozkaz zo dňa 7.6.2016, č.k. 7C/93/2016-56, ktorým vyhovel návrhu žalobcu na vydanie platobného rozkazu zo dňa 10.11.2015 a následne prijal záver, v zmysle ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky obligatórne náležitosti v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Podľa § 172 ods. 9 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení účinnom do 30.06.2016, ak sa uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy zo spotrebiteľskej zmluvy a odporcom je spotrebiteľ, súd nevydá platobný rozkaz, ak zmluva obsahuje neprijateľné podmienky. Ak by teda zmluva obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky, resp. ak by neobsahovala všetky obligatórne náležitosti v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch, konajúci súd by platobný rozkaz nevydal. Podotkol, že súd je povinný ex offa skúmať skutočnosti, či spotrebiteľská zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, resp. či obsahuje všetky obligatórne náležitosti v súlade so zákonom č. 129/2010 Z.z. Platobný rozkaz bol zrušený z dôvodu, že tento nebolo možné doručiť žalovanému do vlastných rúk, to znamená, že nebol zrušený z dôvodu podania odporu žalovaným. Vyslovil názor, že súd prvej inštancie vydaním platobného rozkazu judikoval, že zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, resp. že obsahuje všetky obligatórne náležitosti v súlade so zákonom č. 129/2010 Z.z. Ak by súd prvej inštancie nebol povinný ex offa skúmať zmluvné podmienky spotrebiteľskej zmluvy, nebolo by možné, aby bez toho, aby protistrana uplatnila akékoľvek prostriedky procesnej obrany rozhodol, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky obligatórne náležitosti v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch.

7. V podanom odvolaní žalobca uviedol, že napáda rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu; z obsahu podaného odvolania je zrejmé, že odvolanie smeruje proti výrokom, ktorými súd prvej inštancie žalobu vo zvyšnej časti zamietol a rozhodol o náhrade trov konania. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 C.s.p.), preskúmal rozsudok v napadnutých častiach, prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok v napadnutých častiach, ktorými súd prvej inštancie vo zvyšku žalobu zamietol a žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania, je potrebné zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie.

8. Zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie vyplýva, že žalobca a žalovaný 18.4.2014 uzatvorili úverovú zmluvu, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver 599 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal žalobcovi zaplatiť v 24 mesačných splátkach po 38,25 eura. Žalovaný záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil, v dôsledku čoho žalobca listom zo dňa 29.7.2015 vyzval žalovaného k splateniu celého zostatku úveru.

9. Súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru, že zmluva uzavretá 18.4.2014 medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným má povahu spotrebiteľskej zmluvy. Predmetná skutočnosť nebola v konaní ani sporná. Vzhľadom na spotrebiteľskú povahu uzavretej zmluvy, ktorej predmetom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov vo forme úveru poskytnutého veriteľom spotrebiteľovi, právny vzťah účastníkov zmluvy sa spravuje zákonom č. 129/2010 Z.z.; zmluva o spotrebiteľskom úvere musí spĺňať zákonom predpísané náležitosti uvedené v § 9 zákona č. 129/2010 Z.z.; tieto náležitosti regulujú formálnu i obsahovú stránku zmluvy a vzhľadom na zvýšený záujem na ochrane spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany je nedodržanie kľúčových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere sankcionované v zmysle § 11 zákona č. 129/2010 Z.z.

10. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.'&ucin-k-dni='30.4.2014'> musí obsahovať tieto náležitosti: c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť; f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru; k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

11. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

12. Podľa § 9 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. ak zmluva o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú obsahuje dohodu o amortizácii istiny, je veriteľ povinný poskytnúť spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

13. Podľa § 9 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z.z. amortizačná tabuľka podľa odseku 3 uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o spotrebiteľskom úvere.

14. Žalobca v podanom odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie úveru ako bezúročného a bez poplatkov z dôvodu, že zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. c), písm. f) a písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z.

15. Právne posúdenie veci je činnosť súdu, spočívajúca v subsumovaní zisteného skutkového stavu pod príslušnú právnu normu, čo vedie k záveru o právach a povinnostiach strán sporu. Právne posúdenie je nesprávne, ak sa súd dopustí pri tejto činnosti omylu, tzn. keď na správne zistený skutkový stav aplikuje nesprávny právny predpis, tiež vtedy, keď síce aplikoval správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval, alebo ak zo zistených skutočností vyvodil nesprávne právne závery.

16. Nevyhnutnou súčasťou rozhodovacej činnosti súdov, ktorá zahŕňa aplikáciu abstraktných právnych noriem na konkrétne okolnosti individuálnych prípadov, je zisťovanie obsahu a zmyslu právnej normy uplatňovaním jednotlivých metód právneho výkladu. Ide vždy o metodologický postup, v rámci ktorého nemá žiadna z výkladových metód absolútnu prednosť; jednotlivé uplatnené metódy by sa mali navzájom dopĺňať a viesť k zrozumiteľnému a racionálne zdôvodnenému vysvetleniu textu právneho predpisu. Pri výklade a aplikácii ustanovení právnych predpisov je síce nepochybne potrebné vychádzať prvotne z ich doslovného znenia, avšak v prípadoch nejasnosti alebo nezrozumiteľnosti znenia ustanovenia právneho predpisu (umožňujúceho napr. viac verzií interpretácie) alebo v prípade rozporu tohto znenia so zmyslom a účelom príslušného ustanovenia, o ktorého jednoznačnosti niet pochybnosti, možno uprednostniť výklad e ratione legis pred doslovným gramatickým (jazykovým) výkladom (podporne III. ÚS 341/07).

17. Účelom zákona o spotrebiteľských úveroch jednoznačne vyjadreného v dôvodovej správe k zákonu č. 129/2010 Z.z. bolo prebrať do právneho poriadku Slovenskej republiky Smernicu 2008/48/ES. Podľa čl. 10 ods. 2 písm. h), písm. i) Smernice 2008/48/ES zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradia, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru pre účely splatenia a v prípade amortizácie istiny na základe zmluvy o úvere s dobou určitou, právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere. Z obsahu dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. nemožno vyvodiť, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. sprísnil požiadavku zakotvenú v Smernici 2008/48/ES; účel zákona vyjadrený v dôvodovej správe, vo vzťahu k § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. neupravuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice 2008/48/ES.

18. Vychádzajúc z účelu a zmyslu sledovaného § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. odvolací súd dospel k záveru, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej - ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. hovorí o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky. Vyššie uvedené interpretačné prístupy a právne závery sa vzťahujú na právny stav v čase, ktorý bol rozhodujúci pre posúdenie správnosti napadnutého rozhodnutia; zákonom č. 279/2017 Z.z. z 12.10.2017, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, došlo k zmene (medziiným) ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z. v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 1. mája 2018 slová „a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahrádzajú slovami „frekvenciu splátok a“. Od uvedeného dňa sa teda legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo možné (a potrebné) prekenuť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom. Eurokonformný výklad nemôže nahradiť absenciu výslovného znenia zákona; zásada konformného výkladu však vyžaduje, aby vnútroštátne súdy urobili všetko, čo je v ich právomoci, berúc do úvahy

celé vnútroštátne právo a uplatniac výkladové metódy ním uznané, s cieľom zaručiť úplnú účinnosť smernice a dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou (rozsudok Európskeho súdneho dvora C-212/04 zo dňa 4.7.2006, rozsudok Európskeho súdneho dvora vo veci C-456/98, zo dňa 13.7.2000, uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 666/2016, zo dňa 11.10.2016).

19. V nadväznosti na vyššie uvedené právne východiská odvolací súd uzatvára, že v zmluvách dojednaných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je nutné a možné za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. Eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. umožňuje teda dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivéj splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky; účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej - ktorej anuitnej splátke (výška ktorej je konštantná) pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby, čo napokon vyplýva aj z § 9 ods. 3, ods. 5 zákona č. 129/2010 Z.z., podľa ktorých túto informáciu môže získať kedykoľvek v priebehu trvania zmluvy, bezplatne.

20. Odvolacím súdom zvolený eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. v plnej miere korešponduje s aktuálnou rozhodovacou činnosťou Najvyššieho súdu SR (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 22. februára 2018, sp. zn. 3Cdo/146/2017) ako najvyššej súdnej autority, ktorá plní nezastupiteľnú funkciu pri usmerňovaní (regulovaní) aplikačnej praxe súdov a odstraňovaní rôzneho výkladu zákonných ustanovení.

21. Pokiaľ ide o náležitosť zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý vyžaduje, aby bola v zmluve uvedená adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, odvolací súd zdôrazňuje, že predmetom zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo poskytnutie účelového úveru - na úhradu tovaru - sedacej súpravy. Uzatvorená zmluva je teda zmluvou o viazanom spotrebiteľskom úvere, v ktorej sa dojednáva spotrebiteľský úver výhradne na financovanie zmluvy o kúpe konkrétneho tovaru alebo poskytnutí konkrétnej služby, pričom tieto dve zmluvy tvoria obchodný celok. Predávajúci tovaru alebo poskytovateľ služby môže byť zároveň veriteľom, alebo veriteľom je tretia osoba a konkrétny tovar alebo poskytnutie konkrétnej služby je výslovne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere (§ 15 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.). Právny predchodca žalobcu nemal v zmluvnom vzťahu uzavretom so žalovaným postavenie predávajúceho, ale postavenie veriteľa ako tretej osoby. Predávajúci, ktorým je T. - Z., spol. s r.o., Cesta na Senec 2B, Bratislava, je v zmluve riadne označený (bod 65 zmluvy). Označenie adresy predávajúceho v zmluve o spotrebiteľskom úvere je potom dostatočné aj bez dodatku, že sa jedná o adresu, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu, keď zároveň z § 18 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov vyplýva, že spotrebiteľ môže uplatniť reklamáciu v ktorejkoľvek prevádzkarni predávajúceho, v ktorej je prijatie reklamácie možné s ohľadom na predávané výrobky alebo poskytované služby, alebo u určenej osoby, ktorá je povinná reklamáciu vybaviť.

22. Vo vzťahu k náležitostiam zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý vyžaduje, aby bola v zmluve uvedená doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti, odvolací súd v zhode s námietkami žalobcu poznamenáva, že zmluva túto náležitosť obsahuje. Z obsahu zmluvy vyplýva, že dlžník bol povinný poskytnutý úver splácať v pravidelných 24 mesačných splátkach, vždy do 28. dňa v kalendárnom mesiaci, s dátumom prvej splátky 18.5.2014 a lehotou splatnosti 28.4.2016. Takto vymedzené obdobie trvania záväzku dlžníka je zároveň dobou trvania zmluvy a to aj v spojení s § 1 Hlava 7 - Ukončenie zmluvy - Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. - DUO (spotrebiteľský a revolvingový úver), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a podľa ktorého, zmluva je uzatvorená na dobu trvania záväzkov, ktoré z nej vyplývajú. Záväzok splácať poskytnutý úver podľa dohodnutých zmluvných podmienok trval dlžníkovi (žalovanému) do 28.4.2016, t.j. do dňa úhrady poslednej splátky úveru; možno preto konštatovať, že zmluva bola uzavretá na dobu určitú, do 28.4.2016.

23. Odvolací súd zároveň pripomína, v čom spočíva základný princíp spotrebiteľských zmlúv a síce, že nesmú obsahovať neprijateľné podmienky, teda také ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takýchto podmienok (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Vzhľadom na právne závery súdu prvej inštancie, na ktorých založil svoje rozhodnutie, však v odôvodnení napadnutého rozhodnutia absentuje skutkové a právne posúdenie uzatvorenej zmluvy aj z tohto hľadiska.

24. Pretože súd prvej inštancie svoje rozhodnutie, ktorým žalobu vo zvyšku zamietol založil na nesprávnych právnych záveroch o tom, že zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je bezúročná a bez poplatkov, pri súčasnej absencii skutkového a právneho posúdenia žalobcom uplatnených nárokov podliehajúcich súdnemu prieskumu z hľadiska neprijateľných (neplatných) zmluvných podmienok, rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti právneho posúdenia nezodpovedá požiadavkám kladeným na riadne odôvodnenie rozhodnutia, ktoré by dalo jasné a zrozumiteľné odpovede na relevantné právne a skutkovo súvisiace otázky vo vzťahu k uplatňovanému nároku v jeho zamietnutej časti; súd prvej inštancie tým znemožnil stranám, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a nakoľko uvedený nedostatok nemožno napraviť ani v konaní pred odvolacím súdom, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. v napadnutej zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania zrušil a podľa § 391 ods. 1 C.s.p. vrátil vec v tomto rozsahu na ďalšie konanie. V ňom bude súd prvej inštancie povinný riadiť sa vyššie uvedeným právnym názorom odvolacieho súdu, ktorým je v zmysle § 391 ods. 2 C.s.p. viazaný. V ďalšom konaní opätovne posúdi dôvodnosť nárokov žalobcu (v zamietnutej časti), t.j. v časti úrokov a ďalších plnení požadovaných žalobcom, pričom vezme do úvahy, že uzavretá zmluva vykazuje náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. c), písm. f), písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z.; zároveň posúdi, či zmluva neobsahuje neprijateľné podmienky, teda také ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, napr. takých, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa, ako sú rôzne poplatky za služby spojené s administratívnou agendou (poplatky za výzvy, za upomienky a pod.). Na základe vykonaných dôkazov ustáli skutkový stav potrebný pre svoje rozhodnutie, ktoré bude vo vzťahu k zistenému skutkovému stavu preskúmateľné a po opätovnom rozhodnutí sporu svoje závery o skutkových zisteniach a právnom posúdení veci odôvodní spôsobom zodpovedajúcim § 220 ods. 2 C.s.p. tak, by obsahovalo dostatok dôvodov a ich uvedenie bolo zrozumiteľné.

25. Súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci rozhodne o náhrade trov konania (§ 262 ods. 1, § 396 ods. 3 C.s.p.).

26. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).